

[Svend Auken]

res. Dernæst er nøgleordet i alle de brugbare løsninger på samfundets problemer netop ordet samarbejde, og derfor bør partierne gå foran med et godt eksempel og i en fordragelig ånd. Endelig er det en kendsgerning, at der på centrale områder er et flertal uden om regeringspartierne og Fremskridtspartiet, når det drejer sig om et positivt syn på velfærdssamfundet og det arbejde, der udføres på de offentlige arbejdspladser.

Regeringspartierne og Fremskridtspartiet har hverken flertal for sociale nedskæringer eller for hetz mod de offentligt ansatte. Der er derfor behov for et samarbejde mellem flertalspartierne til imødegåelse af regeringens negative konfrontationspolitik over for velfærdssamfundet.

Socialdemokratiet har på sin nys overståede kongres klart angivet, hvad det er for en politik, der efter vores opfattelse skal føres i det danske samfund.

Vi vil en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne gennem et utraditionelt samarbejde mellem samfund og erhverv, gennem en forhandlet indkomstpolitik – ikke en tvangslønpolitik, men en forhandlet indkomstpolitik, hvor stigningen i alle menneskers indkomster holdes under de stigninger, der finder sted i udlandet – gennem en aggressiv dansk eksportstrategi i det indre europæiske marked, gennem en demokratisering af samarbejdet i virksomhederne; der bliver brug for alles viden og engagement; i øvrigt forekommer der overhovedet ingen tanker i regeringens åbningstale om en øget demokratisering af beslutningerne i det danske samfund, og det tror jeg er en klar mangel, når vi skal løse de problemer, vi står over for – og endelig gennem en langsigtet planlægning af miljø-, trafik- og beskatningsforhold, sådan at virksomhederne i en lang periode ved, hvad de har at rette sig efter.

En sådan samlet indsats for at skabe dynamik i produktionen burde for længst være i gang som en forberedelse af danske virksomheders deltagelse i det indre marked. Det er utroligt, at regeringen har været så passiv på dette område, således at vi – det tror jeg desværre er en rigtig vurdering – ikke er særlig godt rustede til det, der skal ske efter 1992.

Jeg opfordrede på Socialdemokratiets kongres til et samarbejde mellem regering og opposition om denne vigtige opgave, men vi har endnu ikke fået noget svar fra regeringens side.

Vi siger ja til et politisk og økonomisk samarbejde i Europa, men vi ønsker at opretholde forudsætningerne om Danmarks evne til at føre sin egen fordelingspolitik og vores ret til på miljøområdet at gå længere end de fælles europæiske regler.

Derfor ser vi alvorligt på, at regeringen nu er i skred væk fra de klare danske holdninger. Mange har i denne forbindelse bebrejdet statsministeren, at han har haft krystalkuglen fremme og prøvet at se ind i den europæiske fremtid. Dem hører jeg ikke til. Derimod synes jeg, at talen i London var en skuffelse. Den vision, der blev fremmanet, havde for mig at se mere karakter af mareridt end af drøm.

I Danmark ønsker vi ikke at overlade stadig mere magt til myndighederne i Bruxelles eller at koncentrere den økonomiske magt i nogle få koncerner inden for den enkelte branche eller at afvikle vores velfærdssamfund. Vi skal, selv om vi er europæere, også turde være vore egne danske holdninger bekendt og ikke bare tilpasse os det, de andre beslutter.

Socialdemokratiet vil også en opsparingsreform, så der sikres lighed i alderdommen, samtidig med at samfundet øger sin opsparing. De opsparede midler skal investeres aktivt i en industriel fornyelse af Danmark med nye produkter, systemer og tjenester, som vi kan sælge på 1990'ernes verdensmarked.

Konkurrenceevne, opsparingsreform og fornyelse hører sammen, og derfor virker det kortsigtet, når statsministeren melder så negativt, som han gør vedrørende en arbejdsmarkedspensionsreform ved lovgivning her i salen. Vi er bange for, at det kan føre til en sprængning af grundlaget for trepartsforhandlingerne, og det vil være meget alvorligt.

Vi vil en skatteomlægning, der uden at svække grundlaget for velfærdssamfundet nedbringer skatten af den sidst tjente krone for alle indkomster. Det kan ske ved en omlægning mellem arbejdsgiverafgifter, personlige skatter og de overenskomstmæssige bruttolønninger.

I statsministerens åbningstale erkendes det, at med den førte økonomiske politik vil det være letsindigt at love skattelettelser foreløbig. Ikke desto mindre strør man om sig med løfter til formueejere og virksomhedsejere, og man varslers en EF-harmonisering af det danske afgiftsniveau i klar og åbenbar modstrid med alt, hvad man hidtil har sagt på dette område.